Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26152
Copyright: Admont, Benediktinerstift

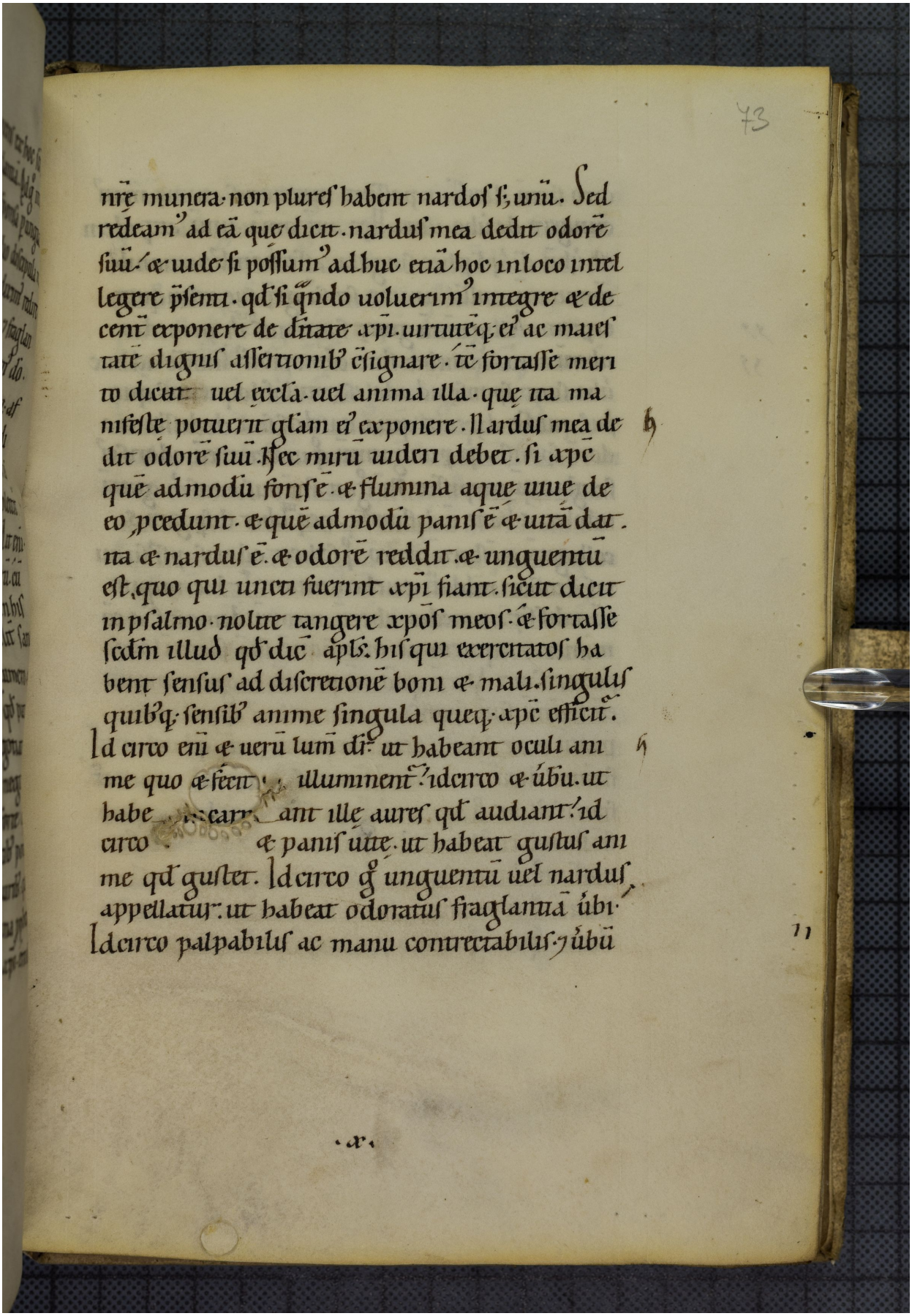

73

nrē munera· non plures habent nardos sed unū. Sed
redeam ad eā quę dicit. narduſ mea dedit odorē
ſuū. ⁊ uide ſi poſſum adhuc etiā hoc in loco intel
legere ꝑſentī. qd ſi qndo uoluerim integre ⁊ de
centē exponere de dīnate xpi. uirtutēq; ei ac maieſ
tatē dignus aſſertoribꝫ ēſignare. tē fortaſſe meri
to dicit uel ecclā. uel anima illa. quę ita ma
niſeſtę potuerit glam ei exponere. Nardus mea de
dit odorē ſuū. Hec miru uideri debet. ſi xpē
quē admodū fonſē. ⁊ flumina aquę uiuę de
eo pcedunt. ⁊ quē admodū panis ē ⁊ uitā dat.
ita ⁊ narduſ ē. ⁊ odorē reddit. ⁊ unguentū
eſt. quo qui uncti fuerint xpi fiant. ſicut dicit
in pſalmo. nolite tangere xpos meos. ⁊ fortaſſe
ſcdm illud qd dicit aplſ. his qui exercitatos ha
bent ſenſus ad diſcretionē boni ⁊ mali. ſingulis
quibꝫq; ſenſibꝫ anime ſingula queq; xpē efficit.
Id circo enī ⁊ uerū lumī dicit ut habeant oculi ani
me quo ⁊ ſecit illuminent. idcirco ⁊ ūbu. ut
habe[illegible] carn[illegible]ant illę aures qd audiant. id
circo [illegible] ⁊ panis uitę. ut habeat guſtus ani
me qd guſtet. Idcirco q̄ unguentū uel narduſ
appellatur. ut habeat odoratus fragrantiā ūbi.
Idcirco palpabilis ac manu contrectabilis. ūbū

·x·